

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w W. domagał się orzeczenia nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym, że pozwana A. D. jest zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kwot:

- a) 103.478,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych, tj. 05.12.2019 r. do dnia zapłaty (tytułem należności głównej, niespłaconego kredytu),
- b) 4.138,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty (tytułem odsetek umownych naliczonych od kwoty kapitału za okres od 18.01.2019 r. do 22.08.2019 r. według stopy procentowej, w wysokości 7,00% w skali roku),
- c) 2.255,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty (tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 23.08.2019 r. do 04.12.2019 r. od kwoty przeterminowanego kapitału według stopy procentowej w wysokości 7,00% w skali roku).

Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, opłaty od pozwu w postępowaniu upominawczym.

W przypadku wniesienia przez pozwaną skutecznie sprzeciwu, bądź stwierdzenia przez sąd braku podstaw do wydania nakazu zapłaty powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwot:

- a) 103 478,35 zł tytułem należności głównej,
- b) 4.138,40 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kwoty kapitału za okres od 18.01.2019 r. do 22.08.2019 r.,
- c) 2.255,45 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 23.08.2019 r. do 04.12.2019 r. od kwoty przeterminowanego kapitału według stopy procentowej w wysokości 7,00 % w skali roku;

oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że 20 listopada 2018 r. strona powodowa zawarła z pozwaną A. D. umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 104.080,00 zł. Na kwotę tę składa się kwota kredytu w wysokości 88.964,87 zł oraz prowizja w wysokości 15.115,13 zł.

Wobec braku spłat kolejnych rat kredytu, strona powodowa skierowała do pozwanej wypowiedzenie umowy w dniu 18.05.2019 r. z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia. Dochodzona wierzytelność jest wymagalna i została stwierdzona wyciągiem nr (...).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 17 grudnia 2019 roku, w sprawie o sygn. akt I Nc 54/19, Sąd Okręgowy w Łomży uwzględnił żądanie pozwu i orzekł o kosztach sądowych.

Pozwana A. D. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty domagając się uchylenia nakazu zapłaty w całości oraz zasądzenia od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że faktycznie podpisała umowę kredytu, niemniej jednak wszystkich czynności związanych z procedurą zmierzającą do uzyskania kredytu pozwana dokonała na rzecz J. W. podającej się za depozytariusza firmy (...) i wyłącznie z jej inicjatywy. Pozwanej został zaoferowany udział w inwestycji w celu pomnożenia środków finansowych pochodzących z kredytów. Kredyt miał zostać w całości spłacony przez „inwestora”, do którego miały trafić pieniądze pozwanej. Od pozwanej wymagano przesłaniem za pomocą maila raportu z Biura (...) oraz zaświadczenia o zarobkach miejsca pracy i poinformowano kiedy ma się stawić w Banku, gdzie czekała na nią

przygotowana umowa, a pracownicy czekali na jej przyjscie. Pozwana zarzucila, iz Bank nie zweryfikowal zdolnosci kredytowej kredytobiorcy, nie dokonujac zadnych czynnosci w tym przedmiocie.

Pozwana podala, ze obecnie toczy sie postepowanie przed Prokuratura Okregowa w Suwalkach o sygn. akt Po I Ds. 51.2019 w sprawie doprowadzenia do niekorzystnego rozporzadzania mieniem stron niniejszego postepowania. Postepowanie to obejmuje jednoczesnie okolicznosci udzielenia niniejszego kredytu. W dniu 22 marca 2019 roku zostalo zlozone zawiadomienie o podejrzeniu popeelnienia przestepstwa.

Pozwana rowniez podniosla, iz znaczna czesc postanowien zawartych w umowie kredytowej nr (...) jest razaco niekorzystna wobec pozwanej. Postanowienia te nalezy uznac za abuzywne (w szczegolnosci postanowienia okreslajace prowizje bankowa oraz zapisy dotyczace calkowitej kwoty do zaplaty).

Sad Okregowy w Lomzy ustalil nastepujacy stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 2018 roku powod (...) S.A. w W. zawarł z pozwaną A. D. umowę o kredyt gotówkowy przeznaczony na dowolny cel konsumpcyjny nr (...) na kwotę 104.080,00 zł. Kwota ta stanowiła sumę środków wypłaconych na rękę oraz prowizji Banku w wysokości 15.115,13 zł. Od kwoty tej Bank naliczał odsetki. Stosownie do postanowień umowy, miała ona obowiązywać przez okres 120 miesięcy, licząc od dnia spłaty pierwszej raty. Zgodnie z punktem 3 Umowy Bank zobowiązał się do wypłacenia kredytu w ciągu 5 dni od dnia podpisania umowy na rachunek osobisty pozwanej prowadzony w Banku o numerze (...). Kredytobiorca mógł wykorzystać kredyt w dowolny sposób – gotówkowo tj. poprzez wypłatę w kasie, wypłatę w bankomacie lub bezgotówkowo tj. wykonując przelew. Całkowity koszt kredytu wynosił 56.515,56 zł. Była to suma prowizji Banku za udzielenie kredytu oraz odsetek obliczonych za cały okres obowiązywania umowy. Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 145.480,43 zł, a rzeczywista stopa oprocentowania kredytu - 11.20% (punkt 4 Umowy).

Plan spłaty kredytu oraz terminy spłat określał harmonogram, który Bank udostępnił w serwisie transakcyjnym oraz e-mailem. Stosownie do punktu 7 umowy kredyt miał być spłacony w 120 ratach równych, a wysokość pierwszej raty przypaść miała nie wcześniej, niż po miesiącu od daty wypłaty kredytu, w wybranym dniu spłaty. Jeżeli wypłata kredytu odbyła się do 13 listopada 2018 roku, termin spłaty pierwszej raty przypadał w dniu 15 listopada 2018 roku, zaś ostatniej 15 listopada 2028 roku. Ostateczne terminy spłaty były uzależnione od dnia wypłaty kredytu. Punkt 8 umowy kredytu stanowił, że kredyt był oprocentowany zmienną stopą procentową, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 6,99% w skali roku. Na wysokość oprocentowania składały się : marża Banku wynosząca 5,28 punktów procentowych (p.p.), zmienna stawka bazowa obowiązująca w Banku, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 1,71 % (stawki bazowej ustalonej na dzień 30-08-2018). Od kwoty zadłużenia, za okres od dnia wypłaty kredytu do dnia poprzedzającego jego spłatę bank nalicza odsetki (punkt 9 Umowy). Oprocentowanie należności przeterminowanych jest zmienne, na dzień zawarcia umowy wynosi 6,99% w skali roku. Oprocentowanie należności przeterminowanych jest zmienne, na dzień zawarcia umowy wynosi 6,99% w skali roku i zmienia się według tych samych zasad co oprocentowanie nominalne kredytu (punkt 10 Umowy). Aktualną wysokość oprocentowania należności przeterminowanych znajdowała się w Tabeli stóp procentowych dla osób fizycznych w ramach bankowości detalicznej (...) S.A.

Stosownie do punktu 12 w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy kredytobiorca mógł od niej odstąpić, bez wskazywania powodu. Punkt 15 regulował zasady wypowiedzenia umowy. Stosownie do jego postanowień umowa mogła być wypowiedziana przez strony umowy, wypowiedzenie umowy wymagało formy pisemnej, a okres wypowiedzenia wynosił 30 dni. W okresie wypowiedzenia umowa w dalszym ciągu obowiązywała. Rozwiązanie nastąpiło po upływie okresu wypowiedzenia, licząc od dnia doręczenia wypowiedzenia umowy. Jeżeli kredytobiorca nie spełnił warunków udzielenia kredytu albo utracił zdolność kredytową, Bank mógł obniżyć kwotę kredytu lub wypowiedzieć umowę jeżeli wystąpi choć jedno z ze zdarzeń tj.:

- kredytobiorca nie spłacił w terminie określonym w harmonogramie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności lub wymaganych opłat i prowizji związanych z kredytem - pomimo uprzedniego wezwania przez Bank do ich zapłaty, w terminie nie krótszym niż 14 dni od daty otrzymania wezwania,
- ubiegając się o kredyt kredytobiorca podał nieprawdziwe informacje lub przedstawił sfałszowane dokumenty będące podstawą udzielenia kredytu.

Jednocześnie wypowiedzenie umowy nie ograniczało Banku wykonywaniu innych uprawnień z niej wynikających (dochodzenia zwrotu należności). W okresie wypowiedzenia umowy kredytobiorca zobowiązany był do spłaty całego zadłużenia z niej wynikającego. Jeżeli w okresie wypowiedzenia nie zostały spłacone wszystkie zobowiązania kredytobiorcy, Bank miał prawo dochodzenia ich spłaty i stały się one w całości wymagalne.

Umowa mogła zostać rozwiązana z chwilą spłaty wszelkich należności z niej wynikających, bądź z upływem okresu jej wypowiedzenia.

Punkt 19 umowy kredytu zawierał oświadczenia: iż wszelkie dane przekazane do banku są kompletne i prawdziwe, potwierdzenie że przed zawarciem umowy Bank poinformował kredytobiorcę, że kredyt jest oprocentowany zmienną stopą procentową, potwierdzenie iż przed zawarciem umowy kredytobiorca otrzymał wszelkie informacje dotyczące kredytu, formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego oraz oświadczenie, że Bank wyjaśnił wszelkie wątpliwości związane z udzieleniem kredytu, potwierdzenie, iż Bank przekazał wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy, upoważnienie banku do pobierania z rachunku do spłaty kredytu rat kredytu, opłat i prowizji wynikających z umowy.

Umowa ta została zawarta przy udziale pośrednika kredytowego (...) B. S., została podpisana czytelnie przez pozwaną.

Przed zawarciem umowy pozwana złożyła wniosek o kredyt gotówkowy nr (...). Zadeklarowała w nim, iż jej miesięczny dochód netto wynosi 4.000 zł, stałe miesięczne wydatki gospodarstwa domowego 300 zł, a suma miesięcznych rat kredytów w innych bankach 517 zł.

20 listopada 2018 roku, powód przelewał na rachunek pozwanej kwotę 104 080,00 zł wynikającą z umowy kredytu i jednocześnie za jego uruchomienie pobrał kwotę 15.115,13 zł. Tego samego dnia pozwana wypłaciła środki z kredytu w kwocie 88.964,87 zł. Na rachunek z którego powód miał pobierać raty kredytu wpłynęła jednorazowo kwota w wysokości 1.730 zł. Tytułem spłaty pierwszej raty kredytu powód pobrał z rachunku pozwanej kwotę 1717,84 zł w dniu 15 stycznia 2019 roku. Tytułem spłaty kolejnej raty kredytu Bank pobrał w dniu 15 lutego jedynie kwotę 12.16 zł. Dalsze raty kredytu nie były spłacane.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2019 roku zatytułowanym „Ostateczne wezwanie do zapłaty” Powodowy Bank poinformował pozwaną iż na kredyt gotówkowy o numerze rachunku (...) utrzymuje się zadłużenie, które na dzień 18 kwietnia 2019 roku wynosi 3.624,12 zł. W związku z brakiem spłaty zobowiązania mBank rozważa wypowiedzenie przedmiotowej umowy, co w konsekwencji będzie oznaczało konieczność niezwłocznego uregulowania zaległości i kwoty zobowiązania tj. całości kapitału, odsetek, opłat i prowizji wraz z kosztami przeprowadzonych działań windykacyjnych. Bank poinformował pozwaną, iż w związku z dopuszczeniem się przez nią zwłoki powyżej 60 dni w spełnieniu świadczenia wynikającego z umowy o kredyt bank zamierza przetwarzać dotyczące pozwanej informacje objęte tajemnicą bankową.

Wezwanie zawierało informacje, że pozwana ma możliwość wstrzymania tych działań poprzez spłatę zaległej kwoty 3.624,12 zł na wymieniony w piśmie rachunek bankowy w nieprzekraczalnym terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia niniejszego pisma (k. 29v).

Pismem z dnia 18 maja 2019 roku(...)w związku z brakiem spłaty zobowiązania zgodnie z warunkami umowy wypowiedział pozwanej umowę Kredytu gotówkowego o numerze (...) o numerze rachunku (...) z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia. Poinformował pozwaną, iż wypowiedzenie umowy oznacza dla pozwanej

obowiązek spłaty całego zobowiązania tj. całości kapitału, odsetek, opłat i prowizji wraz z kosztami przeprowadzonych działań windykacyjnych – niezwłocznie następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia. Na dzień sporządzenia tego pisma całkowita kwota zobowiązania pozostałego do spłaty wynosiła: 105.881,11 zł w tym: kapitał 103.478,35 zł, odsetki 2.402,76 zł. W piśmie tym powód poinformował pozwaną, że w przypadku braku wpłaty całkowitej kwoty zobowiązania pozostałego do spłaty, po upływie okresu wypowiedzenia będzie uprawniony do podjęcia działań sądowo-egzekucyjnych celem odzyskania przedmiotowej wierzytelności. Niespłacona kwota wymagalnego zadłużenia oprocentowana jest według zmiennej stopy procentowej dla zadłużenia przeterminowanego, która aktualnie wynosi 7,00% w skali rocznej. Pismo to zostało skutecznie doręczone 5 czerwca 2019 roku (k. 26-28).

Pismem z dnia 22 października 2019 roku Kancelaria (...) K. sp. k. działając w imieniu (...) na mocy pełnomocnictwa procesowego wezwała pozwaną do wywiązania się z obowiązku spłaty zadłużenia wynikającego z umowy nr (...) w kwocie 109.018,84 zł (zadłużenie na dzień 22.10.2019 r.). Poinformowała pozwaną, że do powyższego zadłużenia należy doliczyć dalsze odsetki liczone do dnia rzeczywistej zapłaty wg. stopy procentowej stosowanej przez Bank dla zadłużenia przeterminowanego oraz, że wpłaty należy dokonać w nieprzekraczalnym terminie do 31 października 2019 roku na podany numer rachunku bankowego.

Pismo zawierało informację, że w brak spłaty zadłużenia we wskazanym terminie spowoduje skierowanie sprawy przez Kancelarię na drogę postępowania sądowego w celu uzyskania tytułu wykonawczego, po którego uzyskaniu zostanie wszczęte postępowanie egzekucyjne (k. 25). Pismo to zostało doręczone pozwanej 31 października 2019 roku (k. 30).

Z wyciągu z ksiąg bankowych (...) S.A. w W. nr (...) wynika, że w księdze bankowej w dziale wierzytelności pod nr (...) ujawniona jest wierzytelność Banku przysługująca od A. D. na którą składają się:

- 103.478,35 zł tytułem należności głównej,
- 4.138,40 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 18.01.2019 r. do 22.08.2019 r. wg. stopy procentowej w wysokości 7,00% w skali roku,
- 2 .255,45 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 23.08.2019 r. do 04.12.2019 r., od zadłużenia przeterminowanego wg. stopy procentowej w wysokości 7,00% w skali roku.

Zgodnie z wyciągiem od powyższego zobowiązania w kwocie 109.872,20 zł Bankowi przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 7% w stosunku rocznym, naliczane od dnia następnego po dniu wystawienia przedmiotowego wyciągu z ksiąg bankowych do dnia całkowitej spłaty zadłużenia. Zadłużenie na dzień 4.12.2019 r. wynosiło 109.872,20 zł.

Pozwana zaciągnęła kredyt w powodowym Banku na skutek informacji przekazanych jej przez jej partnera M. D. i jego córkę J. Ż. i zięcia T. Ż. o możliwości zainwestowania środków finansowych poprzez panią J. W. pracującą w firmie (...). J. Ż. wspólnie z mężem T. Ż. zainwestowali środki finansowe w inwestycję proponowaną przez panią J. W. i byli zadowoleni z jej realizacji. Pozwana dostarczyła pani W. zaświadczenia o zarobkach, po czym pani W. zadzwoniła z informacją, że zaświadczenia zostały złożone i pozwana może stawić się do powodowego banku, celem podpisania umowy o kredyt. 20 listopada 2018 roku pozwana w siedzibie (...) po powołaniu się na panią J. W. i M. L. podpisała przygotowane dokumenty. Tego samego dnia Bank przekazał pieniądze na konto pozwanej, które następnie zostały wypłacone przez pozwaną. Pobrane pieniądze pozwana przekazała J. W., która podpisała z kolei umowę przejęcia tego długu. Środki finansowe celem uregulowania pierwszej raty zaciągniętego kredytu pozwana otrzymała od J. W.. W marcu 2019 roku J. W. przyznała, że oszukała pozwaną.

Obecnie toczy się postępowanie przygotowawcze przed Prokuraturą Okręgową w Suwałkach o sygn. akt PO I Ds. 51.2019 dotyczące oszustwa na szkodę wielu osób w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości ustalonych w powyższej sprawie pokrzywdzonych poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej zdolności kredytowej kredytobiorców w innych bankach a także faktycznej możliwości osiągnięcia deklarowanego zysku, możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych a także przejęcia i używania środków

pieniężnych pochodzących z ww. przestępstwa. Zarzuty w śledztwie postawiono wyłącznie J. W. i K. B.. W aktach sprawy nie ujawniono umowy między A. D., a J. W. o przelaniu długu na rzecz J. W. wynikającego z kredytu z (...).

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o: wyciąg z ksiąg banku (k. 6), załącznik do umowy kredytowej (k. 7-8), elektroniczne zestawienie operacji (k. 22-24v), wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru (k. 25, 30), wypowiedzenie umowy wraz z wydrukiem doręczenia przesyłki (k. 29, 26-28), pisma Prokuratury okręgowej w Suwałkach (k. 54), umowy kredytu gotówkowego nr (...) (k. 61-70), wniosku o kredyt gotówkowy nr (...) (k. 72-75), potwierdzenia otwarcia rachunku i zestawienia operacji (k. 76-77), wyjaśnień pozwanej (k. 83-84v), zeznań świadków w osobach M. D. (k. 84v-85), J. Ż. (k. 85v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Orzeczenie zostało wydane na posiedzeniu niejawnym, zgodnie z treścią art. 15 zzs² Ustawy z dnia 14 maja 2020r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa (...)2 (Dz.U. z 2020 r. poz. 875).

Sąd Okręgowy uznał, że postępowanie dowodowe zostało przeprowadzone w całości, w związku z powyższym odebrał stanowiska stron na piśmie, do czego uprawnia ww. przepis.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie, zdaniem Sądu Okręgowego, wskazuje, iż powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Odpowiedzialność pozwanej wynika z zawartej ze stroną powodową umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 20 listopada 2018 r. Umowa kredytu zdefiniowana została w art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187 j.t.). Zgodnie z ust.1 tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone w ust. 2 tego przepisu warunki. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe.

W ocenie Sądu strona powodowa wykazała zgodnie z art. 6 k.c. wszystkie przesłanki istnienia swojego roszczenia wobec pozwanej z tytułu zawartej w dniu 20 listopada 2018 roku umowy kredytu gotówkowego nr (...), natomiast pozwana nie wykazała ewentualnych okoliczności tamujących bądź niweczących roszczenie strony powodowej, do czego była procesowo zobowiązana, również na podstawie ww. art. 6 k.c.

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie był fakt zawarcia przez strony przedmiotowej umowy kredytowej i wypłaty z tego tytułu przez powodowy Bank na rzecz A. D. środków w kwocie 104.080,00 zł z jednoczesnym pobraniem prowizji w wysokości 15.115,13 zł. Bezspornym było również, że pozwana uregulowała pierwszą ratę kredytu w kwocie 1.717,84 zł oraz na rzecz drugiej raty powodowy Bank pobrał z rachunku pozwanej środki w wysokości 12,16 zł. Na tym etapie pozwana zaprzestała regulowania zobowiązania zaciągniętego w powodowym Banku.

Pozwana w wywiedzionym od nakazu zapłaty sprzeciwiła wprost przyznała fakt złożenia wniosku o udzielenie kredytu gotówkowego w wysokości 150.000 zł oraz fakt zaciągnięcia kredytu w powodowym Banku na kwotę 104.080 zł. Sąd nie miał również wątpliwości, że zostały spełnione wszystkie wymogi dotyczące skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej. Wypowiedzenie umowy z dnia 18 maja 2019 roku przez (...) S.A. w W., poprzedzało wezwanie pozwanej A. D. do zapłaty zadłużenia (w dniu 18 kwietnia 2019). Jako, że powyższe wypowiedzenie pozwana odebrała w dniu 5 czerwca 2019 r. stało się ono skuteczne w dniu 6 lipca 2018 r. Nie budziła też wątpliwości Sądu kwota zadłużenia pozwanej, które wynika z wyciągu z ksiąg mBanku nr (...) z dnia 4 grudnia 2019 r.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła iż powództwo winno być oddalone z uwagi, iż pozwana wszelkich czynności związanych z procedurą zmierzającą do uzyskania kredytu dokonała na rzecz J. W. podającej się za depozytariusza firmy (...). Pozwanej został zaoferowany udział w inwestycji mającej na celu pomnożenie środków finansowych. Podnosiła, iż powodowy Bank nie uczynił zadość ciężącemu na nim obowiązku zweryfikowania zdolności kredytowej kredytobiorcy, nie dokonując żadnych czynności w tym przedmiocie. Podniosła również, iż znaczna część postanowień umownych jest rażąco niekorzystna wobec pozwanej. Dotyczy to postanowień umownych określających prowizję bankową, którą należy uznać za rażąco wygórowaną oraz zapis dotyczący całkowitej kwoty do zapłaty.

Wskazać należy, że z pisma z dnia 9 maja 2019 r. Prokuratury Okręgowej w Suwałkach wynika, że postępowanie o sygn. PO I Ds. 51.2019 dotyczy oszustwa na szkodę wielu osób w postaci doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości ustalonych w sprawie pokrzywdzonych poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej zdolności kredytowej oraz ilości zaciąganych przez nich zobowiązań w innych bankach a także faktycznej możliwości osiągnięcia deklarowanego zysku oraz możliwości spłaty zaciągniętych zobowiązań finansowych, przejęcia i używania środków pieniężnych pochodzących z ww. przestępstwa. Z kolejnego pisma z dnia 27 stycznia 2020 r. wynika, że w postępowaniu tym badany jest wątek ewentualnej roli pracowników banków jednakże obecnie zarzuty w śledztwie przedstawiono wyłącznie J. W. i K. B..

Pozwana nie wykazała, że doszło do przestępstwa. Nie wykazała, że nie była osobą, która zawarła przedmiotową umowę, ani nie wykazała, że nie otrzymała środków wypłaconych jej w ramach kredytu. Zgodnie z treścią umowy środki z kredytu zostały wpłacone na rachunek, którego właścicielem jest pozwana, co wynika z potwierdzenia otwarcia rachunku oraz elektronicznego zestawienia operacji. Pozwana była świadoma sytuacji finansowej w jakiej się znajduje i zobowiązania jakie zaciąga. Miała świadomość, że przekazuje znaczną kwotę pochodzącą z kredytu na udział w inwestycji finansowej z której miała czerpać znaczne zyski i świadomie podjęła ryzyko zainwestowania gotówki pochodzącej z kredytu. Będąc świadomą swojej sytuacji finansowej, konsekwencji jej towarzyszących, zdecydowała się na zawarcie umowy o kredyt. Środki z kredytu zostały pozwanej udostępnione przez powodowy Bank, natomiast jej obowiązkiem było wywiązanie się z terminowych spłat. Powodowy bank nie może ponosić negatywnych konsekwencji ustaleń kredytobiorcy z osobą trzecią – J. W.. Tego typu ustalenia oraz wynik postępowania karnego będzie miał znaczenie dla pozwanej, która w konsekwencji będzie miała ewentualne roszczenie wobec J. W..

Z wyjaśnień pozwanej bowiem wynikało, że po pobraniu środków finansowych przekazała całość środków pani J. W., która następnie podpisała z nią umowę dotyczącą przekazania jej długu w powodowym Banku. Umowy tej jednakże nie przedłożyła. Na chwilę obecną umowy tej nie ujawniono również w aktach sprawy w toczącym się przez Prokuraturę Okręgową w Suwałkach postępowaniu przygotowawczym PO I Ds. 51.2019.

Niezrozumiały jest zarzut dotyczący nie uczynienia przez (...) zadość obowiązkowi zbadania zdolności kredytowej pozwanej. Z akt sprawy wynika, że pozwana celem uzyskania kredytu gotówkowego w powodowym Banku złożyła wniosek o jego udzielenie w kwocie 150.000 zł. We wniosku określiła ilość rat na które winien być rozłożony kredyt, wskazała, że nie posiada żadnych osób na swoim utrzymaniu, posiada wyższe wykształcenie, własne mieszkanie w którym zamieszkuje od 130 miesięcy i jest panną. Z wniosku również wynikają dane dotyczące pracodawcy oraz wysokość uzyskiwanych dochodów oraz dane dotyczące zatrudnienia (umowa pracę została zawarta na czas nieokreślony). Z wniosku wynika, że pozwana posiada zobowiązania w bankach innych niż (...) i O. Finanse i nie posiada kredytów firmowych w bankach innych niż (...). W oparciu o tak wypełniony wniosek pozwana uzyskała kwotę kredytu w wysokości 104.080 zł, a nie jak wnioskowała 150.000 zł. Pozwana też sama deklarowała, iż dostarczyła zaświadczenie z BIK do powodowego Banku.

Tym samym, w sytuacji w której na podstawie przedstawionych przez pozwaną danych (...) nie udzielił pozwanej kredytu w wysokości o jaką wnioskowała, nie sposób podzielić argumentacji pozwanej o nie zweryfikowaniu zdolności kredytowej pozwanej przez powodowy Bank.

Sąd nie zgodził się z zarzutami pozwanej dotyczącymi klauzul niedozwolonych w zakresie ustalenia wysokości prowizji w kwocie 15.116 zł oraz wysokości całkowitej kwoty do zapłaty kredytu w wysokości 145.480,43 zł.

Wskazać należy, że art. 385¹ § 1 k.c. nie dopuszcza możliwości uznania za klauzulę niedozwoloną postanowień określających główne świadczenia stron, w tym ceny i wynagrodzenia, gdy zostały one sformułowane w sposób jednoznaczny. Zgodnie z zasadą transparentności i przy poszanowaniu zasady autonomii woli stron, należy uznać, że reguły ochrony interesów konsumenta powinny ustąpić wobec jednoznacznie określonego zamiaru stron, co do ukształtowania tych podstawowych elementów zobowiązania. Każdy podmiot zawierający umowę, także konsument, powinien mieć świadomość wiążącego charakteru takiej przedmiotowo istotnej klauzuli nawet, wtedy, gdy ta jest dla niego rażąco niekorzystna, jeżeli brak wątpliwości, co do skutku prawnego zamierzonego przez strony.

W niniejszej sprawie, kredytodawca w sposób precyzyjny określił wszelkie koszty kredytu. Nie można wobec takiej treści umowy kredytu twierdzić, że nie była ona uzgodniona indywidualnie z pozwaną, jako konsumentem. Dopuszczalność zastrzeżenia takich należności w umowie kredytu konsumenckiego wynika z przewidzianej w art. 353¹ k.c. zasady swobody umów i nie można z góry wyłączyć prawa stron do zamieszczenia tego rodzaju postanowień.

W konsekwencji, Sąd ustalił że prowizja nie została zastrzeżona w nadmiernej wysokości - z jednej strony nieproporcjonalnie do rozmiaru korzyści, jakie uzyskuje konsument z tytułu zawarcia umowy, a z drugiej, powodując nieuzasadnione przysporzenie po stronie instytucji kredytowej.

Oceny tej nie można dokonywać w oderwaniu od przepisów obowiązującej od dnia 11 marca 2016 r. zmiany w ustawie o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2018 r. poz. 993). Powołane przepisy w art. 36a wprowadziły limit wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu zarówno w odniesieniu do określonego okresu spłaty kredytu (ust. 1), jak i limit maksymalny dla całości umowy o kredyt konsumencki (ust.2). Maksymalna wysokość wspomnianych kosztów jest ustalana, stosownie do art. 36a ust. 1 cyt. ustawy, poprzez dodanie dwóch wartości: 25% całkowitej kwoty kredytu oraz 30% całkowitej kwoty kredytu obliczonej stosownie do długości okresu spłaty, przy czym wymieniona wartość 30% obowiązuje dla okresu jednego roku. W praktyce oznacza to, że pozaodsetkowe koszty kredytu nie mogą w skali roku przekroczyć 55% (25% + 30%), a w każdym wypadku 100% całkowitej kwoty kredytu. W razie ustalenia przez kredytodawcę, na podstawie umowy o kredyt konsumencki, kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu przekraczającej wartości maksymalne wskazane w tym przepisie konsument jest zobowiązany wyłącznie do zapłaty kwoty odpowiadającej rzeczonym wartościom maksymalnym (art. 36a ust 1 ustawy).

Sąd zbadał, czy postanowienia umowne odpowiadają przepisowi art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim i kwoty pozaodsetkowych kosztów kredytu zaciągniętego przez pozwaną nie przekraczają maksymalnej wysokości wyliczonej według zawartego w tym przepisie wzoru. Z wyliczeń wynika, iż wysokość pozaodsetkowych kosztów kredytu (15.116 zł) jest mniejsza od wyliczonej maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu oraz od kwoty faktycznie udzielonego kredytu.

Tym samym Sąd uznał za wiążące postanowienia umowne w kwestionowanym zakresie.

W tych okolicznościach, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci: wyciągu z ksiąg bankowych (...), umowy kredytu gotówkowego, wniosku o kredyt gotówkowy, wypowiedzenia umowy oraz wezwań do zapłaty, pozwolił na pozytywne zweryfikowanie okoliczności podnoszonych w pozwie. Powód wykazał źródło zobowiązania pozwanej, jego istnienie oraz wysokość. Wymieniony wyciąg, jak również treść umowy kredytu dokumentują sposób, okres i podstawę naliczenia odsetek.

Reasumując powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 471 i następane k.c., orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., w zw. z § 2 pkt. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 tj) w związku z czym Sąd

zasądził od pozwanej jako strony przegrywającej poniesione przez powoda koszty w postaci opłaty od pozwu, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszty zastępstwa procesowego.